

systemet

Charles "Chuck" Colson var en av president Nixons närmaste män. Han var djupt insyltat i Watergate-affären och dömdes till sju månaders fängelse. På kuppen blev han religiös – en relativt ovanlig reaktion hos de inblandade, eftersom de flesta redan ansågs vara fromma människor. Dessutom skrev han en bok, där han gav sin version av sanningen och ingenting annat än sanningen. Det var ett betydligt vanligare handlingsätt.

För en tid sedan besökte Chuck Colson Sverige för att göra PR för sitt litterära alster. Vid en presskonferens talade han bl a om orsakerna till Nixons debacle. I en kolumn i Aftonbladet (s) skriver Dieter Strand: "Inte ett ord om pengar, om kapitalism, imperialism, pentagonism, hela det system som naturligtvis är grunden till Watergatekomplexet där Nixon bara blev en ytlig syndabock och som naturligtvis inte har försvunnit med Nixon.

Den usla individen gör bättring i sin själ och får syndarens förlåtelse och sen går allting vidare mot ständigt högre mål."

Resonemanget är vanligt i vissa vänsterkretsar. Nixon var inte värre än någon annan amerikansk president. Alla presidenter i USA och deras medhjälpare är skurkar, eftersom de är produkter av "systemet".

Vilket system?

Låt oss för ett ögonblick applicera Dieter Strands synsätt på svenska förhållanden och svenska affärer.

Det socialdemokratiska försöket att smuggla ut en kvarts miljon kronor till Finland. Hans Ericsons Spanienresa. LO-ekonomen Anna Hedborgs husaffärer. Pomperipossa. Ingmar Bergman. Listan på affärer

kunde göras längre.

Men varför botanisera i den? Den socialdemokratiska partikassören Nils Gösta Damberg fick ju sitt bötesstraff. Hans Ericson återvaldes inte i LO:s styrelse. Anna Hedborgs husaffärer har påtalats. Bestämmelserna kring Pomperipossa har ändrats. Vad var det Dieter Strand skrev? "De usla individerna har gjort bättring i sina själar och fått syndernas förlåtelse och nu går allting vidare mot ständigt högre mål."

Dieter Strand och hans meningsfränder bör inte vara nöjda. Inte ett ord om pengar, om pampvälde, dubbelmoral, maktfullkomlighet, godtycke, hela det system som naturligtvis är grunden till affärskomplexet, där hrr Damberg, Ericson, Sträng, fru Hedborg m fl bara blev ytliga syndabockar och som naturligtvis inte har försvunnit med dem.

"Systemet" är kvar. Vilket system? Demokratien!

Det amerikanska systemet smädas kontinuerligt av en del vänsteranhängare. De hade högtidsstunder inte minst under Watergate, då de skyldiga rannsakades och döm-

des. Det var plågsamt, men rättstryggheten och kraven på insyn gick segrande och stärkta ur pärsen. Systemet höll – lyckligtvis. För majoriteten av den amerikanska befolkningen vill inte ha något annat – varken socialism eller kommunism.

Det svenska systemet utsattes inte för samma påfrestningar när de många affärerna avslöjades. Men händelseförloppet blev i princip likartat. Där lagbrott begåtts fick de skyldiga sina straff. Där enbart dubbelmoral demonstrerats räckte det med opinionens dom. Systemet höll här också, och väl var det. Inte heller det svenska folkflertalet önskar få det annorlunda.

Det är inte i första hand de demokratiska systemen i USA och Sverige som avslöjat sina brister genom Watergate och affärerna. De som felat är en del av de ansvariga. Deras klavertramp illustrerar hur det kan gå när maktens män blir för starka – eller när ett och samma parti tillåts regera för länge.

Där har en ändring ägt rum i USA. Blir det någon i Sverige?

Matti Häggström